

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Vulnera retinet. 86

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Sed Vigiles.

Tam Pastores Christo nascente, quam milites Christo resurgente agebant excubias: hi supra Christum, illi supra gregem.

Clausa enim egressus e tumulo cum surrexit a mortuis.

Hoc est Angelos, qui sedebant ibi in albis.

Dixit Angelus mulieribus, quem queritis?

Nimirum in Paradiso voluptatis, ubi Deus Adam posuerat.

Ita fere Chrysolog. loquens de hac Mysterio.

Data enim custodibus pecunia, ut dicerent, quia nobis dormientibus, &c.

Motum Telluris præmittens suo
Custodibus una cum somno
Excusationem omnem excussit.
Ita semper agentibus vigilas noctis,
Vel super Gregem tuum, vel supra se
Primus exoritur Christus.

Avata tellus ut est,
Depositum, nisi concussa, non reddidit.
Inhorruit mirata Clementiam,
Quæ ne obstinenti quidem,
Violentiam intulit saxo.
Frangenda tamen urna non fuerat,
Quam Morti Carcerem destinasset,
Ubi sepultam illam relinqueret
Suos posuit & ipse custodes.
Abituros ne putes, sedent, non stant.
Deposito moruunt,

Qui ita sollicitè interrogant propinquantes
Quid querant.

Justus hic à mulieribus Metus;

Invenere primæ mortem,

Etiam ubi nulla Mors fuerat.

Misera, & sibi semper inimica Mortalitas?

Dolet se Mori,

Et resurgere ne possit, oppugnat,

Sepulcrum aperire debuerat. & occludit,

Minuere difficultatem Resurrectionis, & auget,

Obscuratur auro claritas facti;

Obstruitur sacco aperti sepulcri fides

Fit Discipulorum furtum Magistri virtus;

Quia (quæ hominum vesania est,)

Nihil difficilius credunt.

Quam quod sit utilius credidisse.

ELOGIUM LXXXVI.

VULNERA RETINET REDIVIVUS.

Quid agunt characteres Mortis in Libro vitæ?

Tolle, lege Nobilem paginam;

Liber vite Christi, scriptus intus, & foris.

Tuo

Trophæa disces esse non probra,
Lapidis, unde sumus excisi, Nobiles cælaturas

Quis, nisi ejus invidus pretii,
Desiderarit abolitas

Medici nostri stipendia vulnere sunt;
Sola hæc ægro asportavit à Mundo,
Huc, huc vel è Cæli Hybla, Apes Mellificæ,
Ubi flori unico quinque alvearia non sufficiunt,
Tam suavis est.

Constitutus in Monte Sancto
Prædicare præceptum Patris.

Loquacitatis inimicus

Muta perorat undiquaque facundia,
Manuum ejus doctrina, Justa operatio,

Pedum, recta ambulatio,

Cordis, perfecta dilectio est.

In Civitatem Refugii

Quo facilior sit Reis ingressus

Non in uno duntaxat latere,

Sed & omni angulo

Suam pandi januam decuit.

Nondum detumescente eluvione malorum,
Has non perituris animalibus cellas, & tristega

Extruere in Arca sua debuit verus Noë

Hypocaustum Dei totius flagrans incendio
Vaporariis paucioribus, quam quinq; non eguit,
Unde & frigescentis Mundus commodius incal-
sceret.

Et Deus exæstuans copiosius respiraret

Bona Mater paritura subinde filios

Ut qui à se vitam habent, abundantius habeant,

Multiplicat ubera sua.

Avarus Deus non est;

Promptuaria sua exhaurire volentibus

Ultero objicit sine seris.

Cordi suo notam inesse non suffert,

Quam in humano

Contigi olim Momus voluerat,

Avantibus introspicere

Per fenestram lat patet,

*Dixerat ipse, ut
mederer contritis
corde, misit me Do-
minus.*

*Christus flos Camp
Ego constitutus sum
Rex ab eo super
Sion Montem San-
ctum ejus, pradi-
cans præceptum
ejus.*

*Christus Civitas
Refugii, in quam
qui ingreditur,
egredietur, & in-
gredietur, & pa-
scua inveniet.*

*Corpus Christi Hy-
pocaustum Dei.*

*Venite, bibite, ab s-
commutatione vi-
num, & lac.*

*Notissima Momus
in Divinum opus
censura.*

Since.

Mitte manum
suam, & ignosce,
&c.

Sunt enim in illo o-
mnes Theauri sa-
pientie & scientia
absconditi.

Vagina humani
Cordis vulnera
Christi.

Loculi Christi ubi.

Anno Iubilæi Por-
te Sanctæ vandun-
zur Pontificis mal-
lea.

Ex definitione
ipsiusmet Christi
Domini.

Matri apparuisse
Christum licet non
tegamus, certo ta-
men credimus.

Ex eo quod viderit
constantiam ejus,
quæ ne se quidem
derelictum à Patre
desereret.

Conjectura varia
quibus credibile est,
adiisse Christum
Matrem ante
quædam.

Sinceritatem illius
Licet vel in radice cognoscere.

Has qui scrutari fodinas didicerit,
Paupertatem non timeat.

Manant hic divite vena Theauri,
Unde Mundus quandoque Aureus fiat.

Latrocinia Dei omnia

His asservantur in Specubus;

Unde, quem hic non inveneris

Plane perditum puta.

Corda hominum à noxia defensusus rubiginis,

Has illis de se vaginas paravit.

Custodiendis creditis sibi depositis

Ubi tutiores foderet loculos, non invenit.

Qui servis suis annum omnem

Jubilæum esse voluerat,

Sanctas Basilicæ suæ fores

Malleo semel apertas

Non ultra passus est claudi.

Hac ad arcana Cœlitum iter est.

Hæc qui ad Deum non intrat per Ostia

Fur est, & latro

ELOGIUM LXXXVII.

APPARET MATRI, ET MU- LIERIBUS.

Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24. Ioan. 20.

Descendentis è Cœlo Christi

Prima Statio Mariæ uterus,

Ascendentis in Erebo prima requies

Mariæ domus.

In loco pœnarum non aliam passus est pœnam,

Quam quod ibi se vidit, ubi Maria non esset.

In Cruce conceptos à se in illam Amores,

Quia nullus satis interpres exprimeret,

Illi non alium legat Angelum, quam se ipsam.

Adhuc lugente Matre,

Festivus Filio dies esse qui poterat?

An decuit in communionem gaudiorum.

Secus.